

РЕШЕНИЕ

№ 1368

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10464** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от процесуален представител на Комисията за финансов надзор срещу Решение № 193036 от 08.09.2020 г. по НАХД № 1692/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12-ти състав. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-37 от 10.01.2020г., издадено от зам. Председателя на КФН, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл.221а, ал.2, т.1 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл.100н, ал.2, във връзка с чл.100г, ал.1, изречение първо, предложение второ от ЗППЦК.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно и явно несправедливо. Сочи се, че погрешно районния съд е приел, че процесното нарушение разкрива белезите на маловажен случай, доколкото то се изразява в неспазване на законов срок, който възлиза на цели два месеца. Твърди, че крайният срок за представяне на ГКФО пред обществеността е изтекъл на 30.04.2019г., а задължението е изпълнено едва на 02.07.2019г. Жалбоподателят излага съображения, че следва да се отбележи и обстоятелството, че се касае за публично дружество с около 240 000 000 лева

капитал и което е на челните места във всички класации на публичните дружества, извършвани от „Българска фондова борса“. Сочи се също така, че пред СРС са били представени Наказателни постановления (влезли в сила като необжалвани), които свидетелстват, че дружеството и в миналото е извършвало административни нарушения на установения в областта на капиталовите пазари нормативен режим. Излагат се съображения, че в качеството си на публично дружество, емитирало финансови инструменти на стойност стотици милиони лева, допуснати до търговия на регулиран пазар, дружеството е следвало да организира дейността си по начин, който му позволява да изпълнява задълженията си по ЗППЦК в законоустановените срокове. Обективира се искане съдебното решение да бъде отменено, а атакуваното НП – потвърдено. В съдебното заседание, се поддържа жалбата и се претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], ЕИК:[ЕИК] се представлява от адв. Т., която моли постановеното решение на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Със съдебно решение № 193036 от 08.09.2020 г. по нахд № 1692/2020г. СРС, НО, 13-ти състав е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-37 от 10.01.2020 г., издадено от Зам. Председател на КФН, с което на основание чл. 221а, ал.2, т.1 от ЗППЦК на [фирма] е било наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000. 00 /пет хиляди/ лева за нарушение по чл. 100н, ал. 2 във вр. чл. 100т ал.1 изр. първо, пр. второ от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. Ч. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, както и че безспорно се е установило, че дружеството е било предупредено какво е установеното нарушение и че ще бъде съставен акт за него в отсъствие, ако не се яви негов представител в определения срок. Първоинстанционният съд също така е счел, че неправилно АНО е отказал приложението на чл.28 от ЗАНН, доколкото жалбоподателят е предприел действия по уведомяване на КФЗ за наличието на пречки за конкретното изпълнение на задължението в срок, както и че нарушението е прекратено, преди започване на административнонаказателното производство – отчетът е публикуван на 02.07.2019г., а АУАН е съставен на 23.07.2019г. Съдът е счел че е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СРС, НО, 12-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

Съгласно нормата на чл.100н, ал.2 от ЗППЦК, емитентът, който следва да изготвя консолидиран финансов отчет за дейността си, е длъжен да разкрие публично същия в срок до 120 дни от завършването на финансовата година. В чл.100г, ал.1, изр. първо от ЗППЦК се въвежда кумулативно задължение за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията/КФН/, така и на обществеността. Изпълнението на това задължение се осъществява чрез различни действия, които следва да се предприемат от задълженото лице – различни действия по предоставяне на информацията на комисията и различни действия по разкриване на информацията на обществеността.

Според предписанието на чл.100г, ал.3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Неподавайки отчета в предвидения за това срок (120 дни) от завършването на финансовата 2018г., касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на отчета в предвидения за това срок /до 30.04.2019 г./, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици. Предвиденият срок е достатъчно продължителен, за да може дружеството да организира и изпълни задължението си. От събраните по делото доказателства се установява изпълнението на това задължение, но след законоустановения за това срок.

Изводът на първоинстанционния съд, че са налице предпоставките на закона за приложение на чл.28 от ЗАНН е неправилен. В хода на съдебното производство не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на процесното деяние, в сравнение с други такива от този вид.

При преценката за приложимостта на чл.28 от ЗАНН следва да се съобразят и целите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, така както са определени с чл. 1, ал. 2 от закона - осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар. Всяко едно дружество е длъжно да организира така дейността си, че да изпълнява законовите изисквания, като това е въпрос на вътрешна организация. Така описаното нарушение е застрашило обществените отношения, защитавани с разпоредбите на чл. чл. 100н, ал. 2, във връзка с чл. 100г, ал. 1, изречение първо, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Поради това съдът приема, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. Наложена е имуществена санкция е в минималния предвиден в закона размер, а именно 5000 лева.

Всичко това, както и особената важност на засегнатите обществени отношения, мотивират съдебния състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде

квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

В разпоредбата на чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1-во, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК за юридическо лице е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв. На [фирма] е наложено наказание в размер на минимума, предвиден в закона, поради което същата не може да бъде коригирана. В заключение, настоящият касационен състав намира, че районният съд, като е отменил обжалваното НП, е постановил неправилно съдебното решение. Поради което, като такова, същото следва да бъде отменено, а Наказателното постановление да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, на касатора следва да се присъди поисканото юрисконсулско възнаграждение в размер от 100.00 лв. за една инстанция или в общ размер от 200,00, определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК, вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 193036 от 08.09.2020 г. по НАХД № 1692/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 12-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № Р-10-37 от 10.01.2020г., издадено от зам. Председателя на КФН, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл.221а, ал.2, т.1 от ЗППЦК за извършено нарушение на чл.100н, ал.2, във връзка с чл.100т, ал.1, изречение първо, предложение второ от ЗППЦК.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия за финансов надзор [населено място], юрисконсулско възнаграждение в размер на 200,00 лв. за двете инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.